

עת"א 55834/01/17 - בני סלע נגד שרות בתי הסוהר-מחלקה האסיר - זמןונם, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת שבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 17-01-55834 סלע(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקה האסיר - זמןונם ואח'

בפני	כבוד השופט יוסף בן-חמן
ה המבקש/הוועتر	בני סלע
נגד	1. שרות בתי הסוהר-מחלקה האסיר - זמןונם
המשיבים	2. מדינת ישראל

החלטה

הਊתר הגיש בקשה לפטור אותו מתשלום אגרה בעתירה שענינה - התנהלות שב"ס כלפי העוטר במהלך העברתו מבית הכלא לדינום משפטיים ולהעברה מבית סוהר לבית סוהר.

לאחר שיעינתי בנסיבות הבקשת והנספח ותגובה המשיבה, ניתנה ביום 9/2/17 החלטה הדוחה את הבקשתה.

הਊתר לא שילם את האגרה ונפנה בבקשת נוספת, בה ביקש "צזו הגנה" לשמירה על שלומו וחיוו, בטענה שגורמים בשב"ס התארגנו ככונפהigung לפגוע בו ובחיוו.

ביום 23/2/23 ניתנה החלטה נוספת, לפיה העתירה לא תקבע לדין לפני תשלום תשלום אגרה.

הਊתר פנה ביום 27/2/27 וטען כי לא מועברות אליו החלטות בית המשפט בעניינו.

ביום 17/3/2017 ניתנה החלטה המורה להמציא לידי העוטר את תגובת המשיבה לעתירות ואת ההחלטה.

הਊתר פנה שוב ביום 30/3/2017, הפעם בבקשת למתן הנחיות " עקב סירוב המשיבים לאפשר לעוטר לשלם את האגרה". לחילופין, ביקש לאפשר לו לשלם את האגרה באמצעות אסיר אחר שנעתר לבקשתו לסיע בידו.

הਊתר פנה בפניות נוספות - ביום 17/4/2017 וביום 19/4/2017.

לאחר עיון בטענות הצדדים, אני מחייב לדוחות את הבקשתה.

בעתירה אחרת שנדונה בפני - 17/01/2017 ודים מולדבסקי נ' שב"ס, החלטה מיום 17/3/2017 קבעתי שהוראות תקינה

9(ב) לתקנות בתי המשפט (אגירות), התש"ז - 2007, איננה מונעת מבית המשפט להיזקק לבקשת לפטור מאגרה בעתירת אסיר ולדון בה **בק** ביום הדיון הקבוע לעתירה. משמעותה של התקנה היא למונע קשר תלוית בין שמייעת עתירת האסיר לבין תשלום האגרה. בשל חשיבות שמייעת העתירה לאור "עמדת הנחיות" הברורה שיש לאסיר, ניתן לדון בעתירה לגופה, גם אם נושא תשלום האגרה בגין העתירה טרם בא על פתרונו. בהחלטתי שם הפניתי להלכה שנקבעה בرع"ב 689/6 **מוקד מועטס נ' שב"ס**, החלטה מיום 10/4/13.

במסגרת השיקולים של בית המשפט לשקל במתן פטור מתשלום אגרה לאסיר, הם, מצד אחד, זכות הגישה של בעל דין לערכאות - זכות שהוא בעל מילך חוקתי, אך מצד שני, ניתן משקל לאינטראס הציבורו במניעת הליכי סrok שיש בהם כדי להכבד וליצור עומס מיותר על בית המשפט, ככל שלא ניתן לבית המשפט אפשרות לעורר הבחנה בין מחלוקת של ממש שיש לעוטר מול הגוף המנהלי לבין עניינים של מה בכר או טענות סתמיות וככליוות.

בית המשפט העליון נדרש לעניינו של העותר הספציפי שבפני בהקשר לתשלום אגרה בתיק רע"ב 11/1886 **بني סלע נ' מ"י**, מיום 11/11/20. העותר הגיש בר"ע על החלטת בית המשפט המחייב שקבוע כללם לגבי טיפול בעתירות עתידיות של המבוקש, בקובעו שריבוי העתירות של העותר הוא זה שגרם לבית המשפט המחייב לעשות מעשה.

בית המשפט העליון מצין שההסדר שקבוע בבית המשפט המנהלי אמן מוצמצם במידת מה את אפשרות המבוקש להביא את עניינו בפני בית המשפט בפטור מאגרה, אך פותח פתח למס' עתירות בכל שנה (בניכוי אלה שיימצאו מוצדקות) לצד מגנון שיאפשר בירור עתירות דחויפות.

ההלכה קובעת כי תכילת הדרישה לתשלום אגרה, מלבד מימון השירות המשפטי, היא למונע ניצול לרעה של ההליך השיפוטי, בדרך של הגשת תביעות סrok, תביעות מוגזמות או טורדיות.

תפיסת האגרה ככלי למניעת ניצול לרעה של ההליך השיפוטי חלה גם לגבי אסירים. "**בפרט כך במקרה דנא, מקום שההחלטה מתתקבלת על רקע מאות הליכים שניהל המבוקש, או אפשר שלא לראות כהגזה הרבה**".

בהחלטות שניתנו בבית המשפט העליון ובבתי המשפט המוחזקים נדונו והוכרעו בקשות לפטור מאגרה גם לפני موعد הדיון בהליך העיקרי, או בטרם יקבע מועד לדין. (ראה, בין היתר, רע"ב 16/1888 **ליוי וידובסקי נ' שב"ס**, החלטה מיום 17/11/16, בג"ץ 11105/05 **פלוני נ' מ"י**, החלטה מיום 15/12/15, 4/12/15, רע"ב 5070/07 **ראובן בגדדי נ' מ"י**, החלטה מיום 10/7/07, עת"א (חיפה) 6962/03/16 **שרון איפרוח נ' מ"י**, עת"א 24643/01/14).

העותר מבקש לאפשר לו לשלם את האגרה באמצעות חיבור של **חשבונו של אסיר אחר המוקן**, לטענתו, לסייע לו. נדמה כי בכרע'ה העותר "לעקוּף" את ההחלטה בית המשפט העליון (כב' השופט רובינשטיין, בר"ע 11/1888) אשר דחה את הבר"ע על המגבלות שהוטלו על המבוקש בהחלטת השופט המנהלי, כב' השופט פרידנולדר, מוחזק באר שבע, בתיק עת"א 15166/11/07.

קיבלת הבקשה סותרת את התכליות של תשלום האגרה, כפי שנקבע ברע"ב 11/1888.

זה המקום לציין כי על פי תקנה 13(ב) לתקנות האגרות, מתן פטור מלא או חלקית מתשלום אגרה מותנה בשני תנאים: אחד, כי אין ביכולתו של המבקש לשלם את האגרה או שהוא מתקשה בכך באופן ממשי, והשני, שההיליך מגלה על פניו עילה בת-סיכוי. אם כי לגבי התנאי השני, די בסיכוי ברף הנמור (ככ' השופטת פרוקצת'ה בראע"ב 10/689 **מועד מועטסם נ' שב"ס**, בסעיף 6 להחלטה).

על פי נוהל שב"ס - **03-4025** - ניהול חשבון כספי של אסיר שב"ס, עדכון אחרון מיום 09/02/15, קיימת הגבלה לגבי העברת כספים מחשבון של אסיר אחד לחשבון של אסיר אחר.

על פי סעיף 1 לנוהל : לכל אסיר יש חשבון פרטיא אצל הגזבר היחידתי. האסיר רשאי לבצע פעולות כספיות אף ורק מחשבונו. כל איסור על החזקת מזומנים או כל אמצעי תשלום אחר בין כותלי בית הסוהר בידי אסירים.

לאור האמור, אני מחייב לדחות את הבקשה.

ניתנה היום, ז' אייר תשע"ז, 03 Mai 2017, בהעדר הצדדים.